

## Arrest

nr. 137 581 van 29 januari 2015  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANBRABANT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U bent een etnische Albanees afkomstig uit het dorp Bukosh, gemeente Vusshtri, en u beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. Sinds 2009 werkte u in een koekjesfabriek in Bukosh om geld bij te verdienen en in 2011 beëindigde u uw middelbare school.*

*Op school leerde u M.S. kennen. Jullie werden verliefd en u wilde een officiële relatie.*

*Uw ouders noch de ouders van M.S. waren echter voorstander van jullie relatie. Uw vader wilde dat u hogere studies zou aanvatten en de ouders van M.S. waren conservatief.*

*Toch nam u M.S. op 8 november 2011 mee naar huis om te tonen dat jullie het menens waren.*

*Uw vader was hiermee niet akkoord.*

Op 11 november 2011 kwamen enkele neven en ooms van M.S. naar u thuis, sloegen u in elkaar en namen M.S. terug mee. Ze eisten ook dat u aan hen een schadevergoeding van 50.000 euro zou betalen voor het feit dat u haar in huis had genomen.

Toen uw vader te horen kreeg dat u deze som moest betalen, beschouwde hij u niet meer als zijn zoon en diende u het ouderlijke huis te verlaten.

U woonde een drietal dagen bij een oom in Vusshtri. Vervolgens ging u naar Mitrovicë waar u ongeveer drie maanden bij een andere oom logeerde.

De familieleden van M.S. wisten dat u naar Mitrovicë was verhuisd. Toen ze u daar tegenkwamen op straat, werd u keer op keer aangevallen en stalen ze alles wat u bij had.

Omdat het in het zuiden van Mitrovicë niet veilig voor u was en u de familieleden van M.S. wilde vermijden, besloot u te verhuizen naar het noorden van Mitrovicë, een gebied waar etnische Serviërs wonen. Daar woonde u in verschillende onbewoonde huizen en verhandelde u goederen.

Vele etnische Albanezen kochten in het noorden van Mitrovicë hun goederen omdat deze daar zonder de douanekosten veel goedkoper werden verkocht.

Op de centrale marktplaats verkocht u ook uw goederen.

Ook aldaar kwam u een vijftiental keren familieleden van M.S. of personen die werden betaald om u aan te vallen, tegen die u vervolgens sloegen en uw spullen stalen.

U hebt voor uw problemen met de familie van M.S. nooit de politie ingelicht omdat ze dreigden uw vader of uw broer te vermoorden indien u aangifte deed.

Tevergeefs trachtte u zich nog te verzoenen met uw vader.

Op 14 oktober 2014 was de laatste keer dat u werd aangevallen door drie personen als gevolg van het conflict met de familie S..

Omdat u zich uiteindelijk ook in het noorden van Mitrovicë niet veilig voelde, besloot u om Kosovo te verlaten op 3 november 2014.

U reisde per bus naar Servië van waar u vervolgens illegaal naar België reisde.

U vroeg asiel aan op 12 november 2014.

U beschikt over uw originele Kosovaarse identiteitskaart afgegeven op 12 december 2011, een fax-kopie van uw arbeidsovereenkomst d.d. 1 oktober 2008, een fax-kopie van uw verklaring van einde arbeidsovereenkomst d.d. 11 december 2012 en een fax-kopie van uw diploma, een fax-kopie van een verklaring d.d. 1 december 2014 van een familielid, H.T., bij wie u verbleef van 20 november 2011 tot 15 mei 2012 waaruit blijkt dat u een huwelijk aanging met een meisje zonder het akkoord van haar vader en haar familie en als gevolg hiervan door uw vader uit huis werd gezet en problemen kent met de familie van het meisje omdat u de eer van de familie geschonden hebt.

## **B. Motivering**

Na onderzoek van alle elementen in uw dossier werd besloten dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Bij KB van 24 april 2014 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Dit hebt u geenszins gedaan.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen in Kosovo geen enkel verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

*Het conflict tussen u en de familie van M.S. is van interpersoonlijk (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard en draait louter en alleen rondom het feit dat zij niet akkoord waren met de relatie tussen u en hun dochter waardoor zij u als gevolg daarvan afpersten, bedreigden en met geweld belaagden (CGVS, p. 8-10).*

*U hebt verder geenszins aannemelijk gemaakt dat u, als etnische Albanees, voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*In dit verband kan vooreerst worden opgemerkt dat u verklaart nooit problemen te hebben gekend met de Kosovaarse autoriteiten.*

*U hebt echter nooit ofte nimmer de politie ingelicht over het feit dat u voortdurend werd aangevallen, bedreigd en afgeperst als gevolg van het conflict met de familie van M.S..*

*U ging niet naar de politie uit schrik dat uw belagers uw vader of broer iets zouden aandoen (CGVS, p. 13).*

*Het doel van een klacht indienen bij de politie is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.*

*Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, wat u evenwel heeft nagelaten.*

*Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt overigens dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt.*

*Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden.*

*Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht.*

*Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.*

*Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.*

*De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen.*

*Ze bevestigen louter en alleen uw identiteitsgegevens, uw werk en uw opleiding, hetgeen hier niet wordt betwist.*

*Wat betreft de door u neergelegde verklaring van H.T. kan vooreerst worden gesteld dat dit bezwaarlijk als objectief gegeven kan worden beschouwd.*

*Bovendien doet deze verklaring geen afbreuk aan bovenstaande conclusie dat u niet aannemelijk kon maken geen enkele bescherming te verkrijgen van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.*

### **C. Conclusie**

*Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

#### 2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 23 december 2014 (zie p. 3) de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”* en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en citeert de artikelen 48/3, 48/5, 48/4, 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker is de stelling dat interpersoonlijke conflicten zoals vendetta's, niet vallen onder de criteria van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) (zie p. 7) *“pertinent onjuist gelet op art. 48/5 Vw dat bepaalt dat vervolging ook kan uitgaan van niet-overheidsactoren indien blijkt dat het land van herkomst geen bescherming kan bieden tegen deze vervolging”*.

Hij stelt dat het irrelevant is of het conflict interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard is.

Hij onderstreept verder (zie p. 7) *“dat het Commissariaat-Generaal niet twijfelt aan de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker”* (sic).

Verzoeker wijst op een arrest van 10 oktober 2014 van de Franse Raad van State (zie p. 7) *“waarin werd overwogen dat wat betreft Kosovo, het staatsbestel en haar instellingen nog steeds grotendeels afhankelijk is van steun van internationale organisaties en dat er nog steeds sprake is van politieke en sociale instabiliteit alsook dat sommige bevolkingsgroepen nog steeds geen afdoende bescherming genieten van de autoriteiten”* en Kosovo van de veilige lijst die Frankrijk had opgesteld in navolging van de richtlijn 2005/85/CE van 1 december 2005 werd geschrapt.

Volgens verzoeker heeft de Franse Raad van State (zie p. 7) *“de nodige geloofwaardigheid en een arrest van deze administratieve rechtbank weerlegt dan ook wat het Commissariaat-Generaal onterecht overwoog in de bestreden beslissing”*.

Verzoeker laat gelden dat de commissaris-generaal (zie p. 7) *“concreet (dient) aan te tonen en specifiek eigen aan de situatie van verzoeker dat Kosovo voldoende bescherming biedt in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet”*.

Hij verwijst verder naar een arrest van 23 oktober 2014 van de Belgische Raad van State (zie p. 7) *“waarbij de Raad de opname van Albanië in de lijst van veilige landen teniet doet om reden dat een groot aantal asielzoekers uit Albanië worden erkend als asielzoeker op grond van vendetta's tussen families”*; uit dit arrest kan volgens verzoeker *“dan ook worden afgeleid dat Albanezen nog steeds de traditie van de vendetta's en de eerwraak uitoefenen en asielzoekers die beroep doen op deze vendetta's wel degelijk bescherming krijgen”*.

Hij voert aan dat hij geen vertrouwen heeft in de politie te Kosovo (zie p. 8) *“omdat zij niet adequaat willen of kunnen optreden tegen dergelijke familievetes”*, gezien zijn zus in het verleden slachtoffer was van huiselijk geweld, zijn vader toen wel degelijk aangifte heeft gedaan en dit tot driemaal toe met als resultaat dat haar echtgenoot na 48 uur gevangenschap terug in vrijheid werd gesteld.

Verzoeker stelt dat hij in geval van aangifte bij politie 100 % zeker diende te zijn dat de politie de nodige maatregelen zou nemen, doch hij kon daar, (zie p. 8) *“gelet op de nog levende traditie van de bloedwraak en eermoorden in Kosovo in combinatie met het onstabiele staatsbestel”*, niet op rekenen.

Verzoeker besluit dat aan de geloofwaardigheid van zijn relaas niet wordt getwijfeld en dat het bewezen is dat Kosovo niet de nodige bescherming biedt in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Ten slotte merkt verzoeker op (zie p. 8) *“dat de tolk van Albanië kwam en niet van Kosovo”* -op het Commissariaat-generaal-.

Hij stelt dat (zie p. 8) *“in beiden landen wordt Albanees gesproken maar de dialecten verschillen qua grammatica en uitspraak”* (sic) zodat hij *“vraagtekens (plaatst) bij de accuraatheid van de vertaling”*.

Verzoeker vraagt aan de Raad van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus, toe te kennen; in ondergeschikte orde vraagt verzoeker (zie p. 9) “de zaak terug te verwijzen naar het CGVS”.

#### 2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift (zie p. 9) voegt verzoeker “Arrest van de Raad van State van 23 oktober 2014”, “Arrest van de Raad van State te Frankrijk op 10 oktober 2014” en “Krantenartikel met vertaling dd. 18 december 2014”.

#### 2.2. Beoordeling

2.2.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst, genomen op 18 augustus 2014 door de commissaris-generaal in toepassing van 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidair beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, afkomstig uit Kosovo, een land in de Belgische lijst van veilige landen, als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt, niet aantoont dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, gezien hij niet aantoont dat de Kosovaarse staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

"[...]

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]"

Deze bescherming moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoeker verklaarde dat hij nooit problemen had gekend met de Kosovaarse autoriteiten, doch dat hij nooit de politie heeft ingelicht over het feit dat hij voortdurend werd aangevallen, bedreigd en afgeperst als gevolg van het conflict met de familie van M.S..

Uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt bovendien dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Uit voornoemde informatie blijkt immers dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt.

Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden.

Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.

Verzoeker bespreekt in zijn verzoekschrift een arrest van 10 oktober 2014 van de Raad van State van Frankrijk *"waarin werd overwogen dat wat betreft Kosovo, het staatsbestel en haar instellingen nog steeds grotendeels afhankelijk is van steun van internationale organisaties en dat er nog steeds sprake is van politieke en sociale instabiliteit alsook dat sommige bevolkingsgroepen nog steeds geen afdoende bescherming genieten van de autoriteiten"* en een arrest van 23 oktober 2014 van de Belgische Raad van State *"waarbij de Raad de opname van Albanië in de lijst van veilige landen teniet doet om reden dat een groot aantal asielzoekers uit Albanië worden erkend als asielzoeker op grond van vendetta's tussen families"*.

De Raad antwoordt dat het arrest van de Fransen Raad van State geen precedentwaarde heeft die bindend is in België en dat het Belgische arrest van de Raad van State aangaande Albanië geen betrekking heeft op hulp van en/of bescherming door de aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten in Kosovo.

Verzoeker toont met deze argumenten en met zijn ongestaafde verklaringen op het Commissariaat-generaal en in het verzoekschrift, zijnde dat zijn zus in het verleden slachtoffer was van huiselijk geweld, dat zij naar de politie ging maar dat de autoriteiten nooit iets hebben gedaan (zie het verhoorverslag van 21 november 2014, p. 13), evenmin aan dat voornoemde informatie -*"Subject Related Briefing Kosovo: Beschermingsmogelijkheden"* van 5 juni 2012- foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie omtrent beschermingsmogelijkheden in Kosovo voor te leggen.

Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie die hij betwist, niet correct is.

Het bij het verzoekschrift gevoegde "*Krantenartikel dd. 18 december 2014*", dat overigens niet wordt vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, maakt slechts melding van "*massive brawl in Pzizren (...) between four people*" en "*to four people, police says were arrested as suspects involved in the case, which also were given medical aid. In consultation with prosecutor of state the case proceeded with regular procedure, whereas as the police notify us, the suspects were released*" (sic) en toont bijgevolg niet aan dat de in Kosovo opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen onvoldoende bescherming zouden bieden in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt "*dat de tolk van Albanië kwam en niet van Kosovo*" en dat "*in beiden landen wordt Albanees gesproken maar de dialecten verschillen qua grammatica en uitspraak*" (sic), wijst de Raad erop dat -tot bewijs van het tegendeel- het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker op het Commissariaat-generaal werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470).

Bovendien werd tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep, waarop hij tweemaal bevestigend antwoordde (zie het verhoorverslag, p. 2, 16) en werd er aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (zie het verhoorverslag, p. 2). Hij kreeg bovendien de gelegenheid om bij het einde van het verhoor bijkomende opmerkingen te maken, maar hij heeft naar aanleiding van de communicatie met de tolk geen opmerkingen geformuleerd (zie het verhoorverslag, p. 16).

Het volstaat dan ook niet volgens de Raad om, na confrontatie met een weigeringsbeslissing, in het verzoekschrift boutweg te stellen dat verzoeker "*vraagtekens (plaatst) bij de accuraatheid van de vertaling*".

Verzoeker toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen, niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

verzoeker laat overigens na aan te geven welke van zijn verklaringen niet accuraat zouden zijn vertaald, noch welke invloed dit zou hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag of op bovenstaande vaststellingen.

2.2.3. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM betreft, wijst de Raad erop dat dit artikel vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling in zijn land van herkomst.

#### 2.2.4. Besluit

Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE